

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június hó 07. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, folytatólagosan, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember 20. napján kihirdetett Kb.II.33/2015/35/I. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. és **II.r.** vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A 200.000,- (kétszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi **I.r.** vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 15.440,- (tizenötezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 20. napján kihirdetett Kb.II.33/2015/35/I. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta hivatalos eljárásban társtettesként, folytatólagosan elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301.§ (1) bekezdés) és társtettesként elkövetett testi sértés vétségében (Btk. 164.§ (1) és (2) bekezdés), ezért mindkét vádlottat - halmazati büntetésül - 1-1 (egy-egy) év börtönbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását mindkét vádlott vonatkozásában 2-2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Mindkét vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I.r. és II.r. vádlott irány megjelölése nélkül, az I.r. vádlott védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében, a II.r. vádlott védője részben bizonyítottság hiánya miatt fellebbezett, részben az ítéleti tényállást támadta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1011/2016/1. számú átiratában kifejtette, hogy a katonai tanács eljárását perrendszerűen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást helyesen állapította meg, az felülbírálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségének eleget tett, a tényállást felmentés érdekében támadó fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt nem vezethetnek eredményre. A katonai tanács okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a jogi minősítést is megfelelően állapította meg. A büntetést helyesen szabta ki, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését fenntartva védenccé bizonyítottaság hiányában történő felmentésére tett indítványt. Hangsúlyozta, hogy a sértett az eljárás során túlzó állításokat tett, amiket kétséget kizáró módon sem az ambuláns lap, sem az igazságügyi orvosszakértői vélemény nem támasztott alá, és így nem zárható ki, hogy fül- és fülkörnyéki sérülései a jogszerű előállítás során keletkeztek.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott védője perbeszédében módosítással tartotta fenn fellebbezését. Elsődlegesen védenccé felmentésére tett indítványt. Ugyanakkor megjegyezte, hogy a felülmérlegelés tilalma miatt ez nem vezethet eredményre, de felhívta a figyelmet arra, hogy a bírói mérlegelés egyoldalú volt, az intézkedésre a sértett okot adott. Érvelt amellett, hogy a II.r. vádlott felelőssége abban fogható meg, hogy látja, hogy társa bántalmazza a sértettet, de azt nem jelenti. Ezért másodlagosan a büntetés enyhítésére, intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán lényegében csatlakozott védőjéhez, nem vitatva, hogy hibázott, amikor nem jelentette a kollégája általi bántalmazást, de tagadta, hogy bántalmazta a sértettet.

A vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. A tárgyaláson az I.r. és II.r. vádlottak büntetőjogi felelősségüket nem ismerték el, érdemi vallomást nem tettek, fenntartották nyomozati vallomásukat, amelyeket az elsőfokú bíróság a Be. 291.§ (1) bekezdése alapján ismertetett. Az elsőfokú bíróság leellenőrizte a vádlottak védekezését. Ebben a körben kihallgatta **sértettet**, valamint a releváns tanúkat, köztük **tanú1-t, tanú2-t, tanú3-t, tanú4-t, tanú5-t és tanú6-t**. Ismertetette a releváns okirati bizonyítékokat. A bíróság kihallgatta továbbá a **sértettre** vonatkozó orvosi ellátást igazoló dokumentumokat kiállító orvosokat tanúként, meghallgatta a büntetőeljárás nyomozati szakában igazságügyi orvosszakértőként kirendelt **szakértő1-t**, és a védelem által készített szakértői véleményt jegyző **szakértő2** igazságügyi orvosszakértőt. Az ellentétes tartalmú szakvéleményekre figyelemmel az elsőfokú katonai tanács szakvélemény készítésére rendelte ki a Kaposvári Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetet. A szakértők közös álláspontot alakítottak ki, amit az elsőfokú katonai tanács elfogadott határozata alapjául. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. oldalának közepétől 13. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlottak védekezését. Megindokolta, hogy miért a sértetti vallomást, és az azt alátámasztó bizonyítékokat fogadta el határozata alapjául. Mindezek alapján marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 3. oldalától a 4. oldal 2. bekezdéséig.

A másodfokú bíróság az ítéleti tényállás személyi részét a beszerzett kérdőjegy tartalmára figyelemmel a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján azzal helyesbíti, hogy **I.r.** vádlott

vonatkozásában a folyamatban volt büntetőeljárásra való hivatkozást mellőzi és megállapítja, hogy büntetlen előéletű. A történeti tényállást pedig kiegészíti azzal, hogy: „**sértett** 2015. június 3-án joghatályos magánindítványt terjesztett elő a sérelmére megvalósított testi sértés vétsége miatt.”

Az előzőekben írt pontosítással és kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már megalapozott, mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottak és a védők felmentésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védők és a vádlottak fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. A sértett vallomása és az azt alátámasztó okirati bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak. Ezért a vádlottaknak és védőiknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a felmentésre irányuló fellebbezése a Be.352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. A vádlottak az irányadó tényállásban rögzített azon magatartásukkal, hogy hivatalos személyként rendőri intézkedés, előállítás során - az intézkedés jogszerű kereteit túllépve - a szolgálati gépjárműben, majd ezt követően a rendőrkapitányság épületében indok nélkül bántalmazták **sértettet**, akinek a bántalmazással 8 napon belül gyógyuló testi sérülést okoztak, megvalósították a hivatalos eljárásban társtettesként, folytatólagosan elkövetett hivatali és a testi épség elleni bűncselekmények törvényi tényállási elemeit. A jogi indokolás annyiban kiegészítésre szorul, hogy a vádlottak a Btk.459.§ 11/k. alpontja alapján tekintendők hivatalos személynek. Egyebekben az elsőfokú katonai tanács helyesen rögzítette a társtettesi minőséget és a folytatólagos elkövetést is. Az irányadó történeti tényállás a II.r. vádlott vonatkozásában tehát bántalmazásban való részvételt rögzít, ezért a felülmérlegelés tilalma miatt bűnsegédi magatartás megállapítására sincs mód.

A büntetés enyhítésére irányuló védői fellebbezés a következők szerint alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. További enyhítő körülmény az időmúlás. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor eltúlzott a vádlottak vonatkozásában végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés kiszabása. Ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és mindkét vádlottal szemben a Btk.82.§ (1) és (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdés alapján pénzbüntetést szabott ki, amely megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat. A vádlottakkal szemben kiszabott 200-200 napi tétel a cselekmények tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlottak személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. A fellebbviteli bíróság a Btk. 51.§. (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzte, hiszen a Btk.

100.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében pénzbüntetés esetén e törvény erejénél fogva áll be a mentesítés az ítélet jogerőre emelkedésének napján.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

Az I.r. vádlottat kötelezte a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 07.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. június 07.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke